

Efteraaret 1880, her ved Forhandlingen motiveret, hvilke Indvendinger jeg havde imod diſſe Forſlag, og hvorfor jeg for en meget væſentlig Del maatte anſe det Grundlag, hvorpaa de vare byggede, for at være forfejlet. Jeg ſlutter mig i ſaa Henseende ganſte til afdøde Konferensraad Uſſing, ſom for Reſten ikke var den eneſte, der diſſentierede i Proceſskommiſſionen, men paa ſtore Punkter var det ogſaa Tilfældet med andre og da navnlig med afdøde Udvofat Broek, der ogſaa var Medlem af Proceſs-udvalget.

Formanden (Høgſbro): Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Dagsordenen, der foreligger til Forhandling, og ikke ſelve Forſlaget til Beſlutning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kommer mere ind paa ſelve Forſlaget, end det er nødvendigt for at begrunde ſin Stilling til Dagsordenen.

Leth: Jeg ſtod netop i Begreb med at ſige, at jeg ikke vilde komme ind paa Enkelthederne af diſſe Forſlag — dette er jo en Selvfølge, thi de foreligge jo ikke — men jeg begrunder, hvorfor jeg ikke kan ſtemme for Dagsordenen og navnlig ikke for en Opfordring til den højtærede Juſtitsminiſter om at fremlægge ſine Forſlag igen. Jeg finder dem nemlig at være af den Beſtaffenhed, ſom jeg antydede i ſtore Træk uden at komme ind paa Enkelthederne i dem. Jeg vil alſaa allerede af diſſe Grunde ikke kunne ſtemme for den foreſlaede Beſlutning, men der er dernæſt andre Grunde, ſom ere fremhævede af det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, ſom ligeledes medvirke til, at jeg ikke kan ſtemme for dette Forſlag, men maa ſtemme for Dagsordenen, alſaa for en Forkaſtelse af Forſlaget i Stikſe af Dagsordenen. Diſſe Grunde ere i det væſentlige de ſamme, ſom bleve anførte af det ærede Medlem fra Røge, nemlig politiffe Grunde. Den højtærede Juſtitsminiſter har ſtillet ſig i et ſaadant Forhold til vor Grundlov her i Landet, at den Sætning, ſom blev udtalt af en Meningsſælle af ham, ſom jeg maa antage, at Magten er traadt i Retteſ Sted og vil vedblive at gøre dette ſaa længe, indtil der af Magten har dannet ſig en ny Ret, i det væſentlige er adopteret af den højtærede Juſtitsminiſter. Men naar man ſtaar paa det Grundlag, har man efter min Mening udelukket ſig fra at kunne opbygge Retteſ og Retteſ Pleje, thi Retteſ og Retteſ Plejeſ Formaal er jo, ſom bekendt, dette, at det er Retteſ og ikke Magten, ſom ſkal være den afgørende. Jeg tror derfor,

at derſom man vil tænke ſig, at dette Ting gav ſin Samſtemning til en Retteſreform, ſaaledes ſom den var forelagt og kunde blive modtagen af den højtærede Juſtitsminiſter, vilde det være en Forfejlelse af, hvad en Retteſreform ſkal og bør være, thi det vilde være umuligt for den højtærede Juſtitsminiſter at modtage en Retteſreform, ſelv om man ændrede hans Forſlag derhen, ſom vilde indføre Inſtitutioner, der gjorde en ſaadan Anvendelse af Magten ſom den, han har taget i ſin Haand umulig for Fremtiden. Med diſſe ſaa Ord ſkal jeg begrunde min Tilſlutning til Dagsordenen.

Rorsgaard: Jeg havde troet, da jeg første Gang ſaa Forſlaget, at man let ſkulde være kommen ud over denne Sag. Det forekom mig ſtraks, at naar der her fremkom en Opfordring til at fremme en Reform af vor Retteſpleje, ſaa var det umuligt for dette Ting at ſige andet end dette: Ja, lad os gøre et Forſøg derpaa! Med ikke ringe Forundring har jeg hørt det ærede Medlem fra Røge's (Hørups) Udtaleſe om det Forſlag til Beſlutning, der her er fremſat. Det ærede Medlem vilde gøre denne Sag til en ſtoppolitiff Sag. Der ſkulde her foreligge et Spørgſmaal om Tillid eller Miſtillid til denne Regering, og paa denne Konto vilde han ſende alle dem, der ville ſtemme for det foreliggende Forſlag til Beſlutning, over i den miniſterielle Lejr og ſaa paa Oppoſitionens Side kun beholde dem, der ville følge det ærede Medlem. Jeg er med Hverſyn til denne Sag grunduenig med det ærede Medlem. Jeg ſer ikke, at man med nogen ſom helſt Høje, hvad enten man ſer paa Eagens Hiſtorie eller paa dens Indhold, kan gøre den til et politiff Tillids- eller Miſtillidsſpørgſmaal. Fra alle Sider i dette Ting har man jo indtaget det Standpunkt, at man vil føre ſaglig Forhandling, og vi have, ſaavidt jeg ſkønner, ikke undtaget andet fra den ſaglige Forhandling end det proviſoriſke. Jeg har for min Del nylig haft Lejlighed til at ſige, at jeg ikke ønſker i nogen Maade at indlade mig med det proviſoriſke System eller paa noget, der kan føre til et Forlig fra Folketingets Side med dette System; men inden for denne Begrænsning ønſker jeg — og jeg har opfattet alle Sider af Tinget ſaaledes, at ogſaa de ønſte — at vi ſtulle bevæge os frit paa alle ſaglige Omraader, og ſaaledes har det ogſaa været i det mindſte i det Par Aar, jeg har haft Lejlighed til perſonlig at følge Forhandlingerne her i Tinget, at man har ſtillet ſig frit over for alle ſaglige Omraader og intet undtaget i denne Henseende. Hvorfor man nu ſkulde